Ubodzy prawdziwym dobrem Kościoła

„»Nauczycielu dobry, co mam robić, aby osiągnąć życie wieczne?« […] »Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem wróć i chodź za Mną«”.

Ewangelia według św. Marka 1, 17-21.

Papież Leon XIV w adhortacji apostolskiej *Dilexi te* kieruje nasze spojrzenie na ubogich, którzy żyją wokół nas. Podkreśla, że ubodzy, z woli Chrystusa, są w samym centrum Kościoła, ponieważ to Zbawiciel stał się dla nas ubogim, a w swoim życiu i w swojej działalności był zawsze blisko ubogich i wykluczonych[1].

Ojciec Święty podkreśla, że relacja człowieka z ubogim jest zawsze wzajemna. To nie tylko ubodzy potrzebują naszej pomocy i wsparcia, ale także my potrzebujemy ich obecności. Ubodzy coraz częściej stają się podmiotem duszpasterstwa, to znaczy, że w wielu sytuacjach życiowych ewangelizują właśnie nas. W jaki sposób? „W milczeniu swojej sytuacji stawiają nas wobec naszej słabości. Osoba starsza na przykład poprzez kruchość swojego ciała przypomina nam o naszych słabych punktach, nawet jeśli staramy się ukryć je za dobrobytem lub pozorami. Ponadto ubodzy skłaniają nas do refleksji nad bezpodstawnością tej agresywnej pychy, z jaką często stawiamy czoła trudnościom życia. W istocie bowiem ujawniają oni naszą kruchość i pustkę życia, które wydaje się chronione i zabezpieczone”[2]. Ubodzy, wykluczeni nie są zatem „kategorią socjologiczną” czy „problemem społecznym”, ale są integralną częścią Ciała Chrystusa, są integralną częścią wspólnoty parafialnej.

Wyzwaniem zatem dla wspólnoty parafialnej jest takie twórcze działanie, aby ubodzy żyli godnie i nikt nie czuł się wykluczony. Chodzi tu nie tylko o wsparcie finansowe, materialne zabezpieczenie ich potrzeb, ale także o opiekę duchową, czas poświęcony na rozmowę, wsłuchanie się w to, co osoba uboga i wkluczona ma do powiedzenia[3].

ZADANIE

- Rozejrzyj się po okolicy, może ktoś z sąsiadów potrzebuje jakiegoś wsparcia, pomocy, rozmowy. Jeśli masz takie możliwości, pomóż mu.
- Zastanów się, czego może Cię nauczyć osoba uboga, którą spotykasz w swoim otoczeniu.

[1] Zob. LEON XIV, *Dilexi te*, nr 111.
[2] Tamże, nr 109.
[3] Zob. Tamże, nr 113-115.